

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 13. december 2023
(OR. en)

16805/23

**Interinstitutionel sag:
2018/0198(COD)**

COH 101
CADREFIN 194
IA 366
CODEC 2504

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. december 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2023) 790 final
Vedr.:	Ændret forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 790 final.

Bilag: COM(2023) 790 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 12.12.2023
COM(2023) 790 final

2018/0198 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en
grænseoverskridende sammenhæng**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag ændrer Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng¹ ("forslaget om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng"), herunder ændring af titlen på en forordning om fremme af grænseoverskridende løsninger.

I maj 2018 vedtog Kommissionen forslaget om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng, men der blev ikke opnået enighed mellem Parlamentet og Rådet om dossieret, da de to lovgivere havde forskellige holdninger. Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsholdning den 14. februar 2019. Samlet set støttede denne holdning i høj grad Kommissionens forslag og foreslog nogle få tilføjelser for at give større fleksibilitet i gennemførelsen. Rådet vedtog ikke en formel holdning, da medlemsstaterne gav udtryk for en række betænkeligheder ved forslaget på arbejdsgruppeniveau, og indstillede arbejdet med dossieret.

Den 14. september 2023 vedtog Parlamentet på eget initiativ en lovgivningsmæssig beslutning med henstillinger til Kommissionen om at ændre forslaget om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i overensstemmelse med artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("traktaten").

Dette ændrede forslag fra Kommissionen tager behørigt hensyn til de to lovgiveres bekymringer, bemærkninger og henstillinger, og fastholder det oprindelige fokus i forslaget til en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer, som er at imødegå de hindringer, der hæmmer livet i grænsesamfund.

Siden Kommissionen i 2018 vedtog forslaget om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer, er behovet for at frigøre potentialet i EU's grænseoverskridende regioner ved at foreslå en retlig ramme med henblik på at imødegå grænsehindringer blevet endnu mere presserende. Retlige og administrative grænsehindringer udgør betydelige udfordringer i dagligdagen for 150 millioner borgere, der bor i grænseoverskridende regioner, samt for virksomheder og institutioner, og de hæmmer deres aktiviteter og påvirker de økonomiske resultater negativt. Det anslås, at det vil øge BNP med 2 % i grænseoverskridende regioner² og skabe over en million arbejdspladser, hvis 20 % af hindringerne fjernes. Ud over makroøkonomiske virkninger er adgangen til offentlige tjenester såsom transport, hospitaler og universiteter generelt vanskeligere i grænseoverskridende regioner. Det er ofte kompliceret og omkostningskrævende at navigere mellem forskellige administrative og juridiske systemer.

I en undersøgelse, som Kommissionen gennemførte i juli 2020³, angav 44 % af borgerne i EU's grænseoverskridende regioner, at retlige og administrative forskelle er de vigtigste

¹ COM(2018) 373 final af 29.5.2018.

² Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, Caragliu, A., Capello, R., Calli, R. et al., *Quantification of the effects of legal and administrative border barriers in land border regions – Final report*, Publikationskontoret, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; COM (2017) 534 final af 20.9.2017 "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner", s. 6.

³ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/cooperation/european-territorial/survey-2020/cross-border-survey-2020-report_en.pdf.

hindringer for samarbejdet. Virkningen af grænsehindre for udviklingen af grænseregioner er blevet dokumenteret i den grænseoverskridende revision, herunder Kommissionens meddelelse om "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner"⁴.

Desuden risikerer grænseoverskridende regioner at blive uforholdsmæssigt hårdt ramt i krisetider. Under covid-19-pandemien var de økonomiske konsekvenser af grænserelaterede foranstaltninger truffet af medlemsstaterne f.eks. mere end dobbelt så store for de grænseoverskridende regioner som for EU's regioner som helhed⁵.

For at fremme arbejdet med at overvinde grænsehindre lancerede Kommissionen i 2018 *b-solutions*⁶, et innovativt initiativ, der yder juridisk bistand til offentlige myndigheder i grænseoverskridende regioner med henblik på at identificere de grundlæggende årsager til retlige eller administrative hindringer, der påvirker deres grænseoverskridende interaktion, og udforske mulige løsninger. Ved udgangen af november 2023 var der under initiativet blevet udvalgt 154 sager, hvoraf 90 er afsluttet, idet der er blevet fundet en årsag til hindringen. Disse 90 sager vedrørte 27 grænseoverskridende regioner i 21 medlemsstater og tog fat på hindringer, hovedsagelig inden for beskæftigelse, offentlig transport, sundhedspleje og institutionelt samarbejde. I mere end en tredjedel af disse sager har den grundlæggende årsag været forskellige retlige og administrative normer på begge sider af grænsen, hvilket kræver, at medlemsstaterne skrider til handling for at finde en løsning. Erfaringerne med initiativet *b-solutions* har spillet en afgørende rolle i forbindelse med at analysere og identificere retlige og administrative grænsehindre og har vist potentialet i et nyt redskab, der er oprettet på EU-plan, med henblik på at imødegå disse hindringer. Mens *b-solutions* har bidraget til at identificere hindringer, er dette initiativ ikke tilstrækkeligt til at tilbyde et redskab som sådan, som medlemsstaterne kan bruge og forlade sig på i forbindelse med deres tilsvarende processer, hvis de ønsker at imødegå en hindring.

De finansielle og retlige instrumenter, der for øjeblikket er til rådighed på EU-plan, udgør ikke en omfattende og effektiv indsats over for de hindringer, der påvirker de grænseoverskridende regioner. Selv om europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er)⁷ er effektive med hensyn til at lette det grænseoverskridende samarbejde ved at oprette retlige enheder, der grænser op til de nationale grænser, mangler de reguleringsbeføjelser til at imødegå hindringer i grænseoverskridende sager. Selv om der via Interreg-programmerne ydes effektiv finansiel støtte til grænseoverskridende projekter, der bidrager til at bringe regioner og borgere tættere på begge sider af grænsen, kan de heller ikke alene tackle de retlige og administrative hindringer, da de kræver beslutninger uden for programmets og projektforvaltningsstrukturernes anvendelsesområde.

Det ændrede forslag udgør derfor en retlig ramme, der gælder for alle medlemsstater, med henblik på at finde løsninger på retlige og administrative hindringer, der potentielt kan underminere grænseoverskridende interaktion og udviklingen af grænseoverskridende regioner. Anvendelsesområdet omfatter infrastruktur med indvirkning på en grænseoverskridende region eller en offentlig tjeneste, der leveres i en grænseoverskridende

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner (COM(2017) 534 final af 20.9.2017).

⁵ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, Capello, R., Caragliu, A., *Analyse af de økonomiske virkninger af grænserelaterede foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i kampen mod covid-19 – Endelig rapport*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/973169>.

⁶ <https://www.b-solutionsproject.com/>.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

region. Dette forslag omfatter kun hindringer, der skyldes national lovgivning, herunder hvor medlemsstaterne gennemfører EU-direktiver korrekt, men på en afvigende måde. Hindringer, der indebærer en potentiel overtrædelse af EU-retten, er ikke omfattet af dette ændrede forslag, da der findes andre specifikke instrumenter, der er skræddersyet til at løse disse problemer, f.eks. SOLVIT. Grænseoverskridende koordinationspunkter kan samarbejde med nationale SOLVIT-centre om at overføre dossierer, hvor det er relevant.

Det ændrede forslag kræver, at der oprettes grænseoverskridende koordinationspunkter i alle medlemsstater til indberetning af grænsehindringer og vurdering af dossierer indgivet af "initiativtagere". Initiativtagere er offentligtretlige eller privatretlige enheder eller fysiske personer, der udarbejder et grænseoverskridende dossier, som beskriver den grænseoverskridende interaktion og de hindringer, som koordinationspunkterne skal tage stilling til. Medlemsstaterne kan angive eksisterende organer eller udpege nye, og de kan vælge at oprette et eller flere koordinationspunkter, herunder fælles organer med nabomedlemsstater, i overensstemmelse med deres institutionelle rammer og præferencer.

Grænsekoordinationspunktet har til opgave at vurdere den grænsehindring, som initiativtageren beskriver. Hvis det konkluderer, at der er en hindring, ser det på, hvilke samarbejdsstrukturer der er til rådighed til at imødegå den konstaterede hindring. Hvis der ikke er nogen institutionel struktur for grænseoverskridende samarbejde til at imødegå hindringen, eller hvis de eksisterende strukturer ikke er tilstrækkelige til at imødegå den, kan medlemsstaterne vælge at anvende det instrument til lettelse af grænsepassage, der indføres ved denne forordning. På ethvert proceduremæssigt trin kan grænsekoordinationspunktet vælge ikke at imødegå hindringen, selv hvis det konkluderer, at hindringen findes. Grænsekoordinationspunktet vil i givet fald underrette initiativtageren herom og forklare, hvorfor den hindring, der er beskrevet i dossieret, ikke vil blive behandlet. Efter at have vurderet et grænseoverskridende dossier skal grænsekoordinationspunktet fremsende konklusionen på vurderingen til initiativtageren inden for en rimelig frist.

Instrumentet til lettelse af grænsepassage består af en enkelt procedure til håndtering af hindringer af lovgivningsmæssig eller administrativ karakter. Efter at have vurderet hindringen og identificeret arten af den bestemmelse, der ligger til grund for hindringen, er grænsekoordinationspunktet ansvarligt for at kontakte den kompetente myndighed for først at kontrollere interessen og muligheden for at imødegå hindringen gennem de(n) identificerede administrative eller retlige bestemmelse(r) og for at underrette initiativtageren og grænsekoordinationspunktet i nabomedlemsstaten herom. For så vidt angår grænsehindringer, der kræver en tilpasning af den nuværende lovgivning, er den holdning, som grænsekoordinationspunktet har indtaget til at foreslå den nationale regering at indlede en lovgivningsprocedure, på ingen måde bindende for det kompetente lovgivende organ. Beslutningen om, hvorvidt en administrativ eller retlig hindring skal imødegås, er fortsat frivillig og ligger hos de kompetente nationale myndigheder.

Dette ændrede forslag har flere fordele. Det giver medlemsstaterne en standardprocedure til at imødegå hindringer og sikrer, at EU-borgere, der bor i grænseområder, modtager et (positivt eller negativt) svar fra deres medlemsstat inden for en rimelig tidsramme med hensyn til mulighederne for at overvinde de konstaterede hindringer. Det giver medlemsstater, der mangler tilstrækkelige samarbejdsstrukturer, et nyt redskab til at imødegå disse hindringer. Desuden vil grænsekoordinationspunkter i hver medlemsstat skabe et effektivt netværk til udveksling af viden og styrkelse af kapaciteten i samarbejde med Kommissionen. Mere generelt kan det ændrede forslag komme til at spille en vigtig rolle med henblik på at muliggøre et velfungerende indre marked og fremme den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU. Forslaget kan få en direkte indvirkning på dagligdagen for personer, der bor i grænseoverskridende regioner, ved at forbedre deres adgang til tjenesteydelser og

økonomiske muligheder.

Sammenlignet med forslaget til en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer fra 2018 er dette ændrede forslag blevet tilpasset for at tage hensyn til betænkeligheder med hensyn til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Instrumentet til lettelse af grænsepassage er valgfrit og bør kun anvendes, hvis der ikke er andre redskaber fra eksisterende samarbejdsstrukturer til rådighed, eller hvis disse redskaber ikke på tilfredsstillende vis formår at imødegå hindringen.

Selv om medlemsstaterne skal analysere, om der foreligger en hindring, og om hindringen kan imødegås, kan de efter at have analyseret dossieret beslutte, om hindringen skal imødegås, under hensyntagen til den vurdering, der er foretaget af grænsekoordinationspunktet. Det ændrede forslag er derfor fuldt ud baseret på nærhedsprincippet og respekterer medlemsstaternes lovgivningsmæssige beføjelser.

I forhold til forslaget fra 2018 til at imødegå retlige og administrative hindringer forenkler det ændrede forslag procedurene for vurdering af grænseoverskridende dossierer, der indgives af initiativtagere. Inden for rammerne af instrumentet til lettelse af grænsepassage er der indført en enkelt procedure, som stiller begrænsede krav til medlemsstaterne, og som finder anvendelse på både retlige og administrative hindringer. Desuden indeholder det ændrede forslag begrænsede administrative krav, da medlemsstaterne kan udpege et eksisterende organ som grænsekoordinationspunkt og beslutte, hvordan de bedst organiserer deres ressourcer. Medlemsstaterne kan også udpege fælles grænsekoordinationspunkter langs deres fælles grænser og dermed optimere deres ressourcer.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Interreg-programmet er det vigtigste finansieringsinstrument i samhørighedspolitikken og yder støtte til programmer for samarbejde i EU's grænseoverskridende regioner, bl.a. i regioner, der grænser op til EFTA-lande, og i Andorra. Disse programmer bidrager til at bringe regioner og borgere på begge sider af grænsen tættere på hinanden. Under Interreg VI (2021-2027)⁸ kan Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) støtte den Interreg-specifikke målsætning om "bedre forvaltning af samarbejdet" med det formål at øge effektiviteten i den offentlige forvaltning ved at fremme retligt og administrativt samarbejde og samarbejde mellem borgere, civilsamfund og institutioner, navnlig med henblik på at imødegå retlige og andre hindringer i grænseoverskridende regioner⁹. Nogle Interreg-programmer kan bruge denne mulighed til at finansiere oprettelsen af strukturer, der kan fungere som grænsekoordinationspunkter. Hvis denne støtte ikke allerede indgår i de pågældende Interreg-programmer, eller hvis tildelingen ikke er tilstrækkelig omfattende, kan medlemsstaterne og programpartnerne overveje at omprogrammere EFRU med henblik på oprettelse og drift af grænsekoordinationspunkter. Ud over denne supplerende støtte og tilvejebringelsen af EU-midler kan Interreg-programmerne ikke alene tackle de retlige og administrative grænsehindre, da de kræver beslutninger, der ligger uden for programmets og projektforskningsstrukturernes anvendelsesområde.

Det ændrede forslag udgør derfor den retlige ramme, der gælder for alle medlemsstater med henblik på at finde løsninger på retlige og administrative hindringer som et supplement til både den finansielle støtte, der ydes under Interreg, og til institutionel støtte såsom EGTs'er, da disse grupper mangler de lovgivningsmæssige beføjelser, der er nødvendige for at

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94).

⁹ Artikel 14, stk. 4, litra b), i forordning (EU) 2021/1059.

overvinde retlige hindringer¹⁰.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Samhørighedspolitikken og det indre marked styrker hinanden gensidigt. Den mekanisme, der oprettes ved denne forordning, vil bidrage til at nå målene for det indre marked, navnlig ved at styrke det økonomiske potentiale i grænseoverskridende regioner, som delvis er uudnyttet på grund af forskellige retlige og administrative systemer.

I 2017 blev det fastslået i en undersøgelse bestilt af Kommissionen vedrørende de økonomiske konsekvenser af grænsehindringer for BNP og af beskæftigelsen i grænseoverskridende regioner langs indre landgrænser, at selv fjernelse af blot 20 % af de eksisterende hindringer, ville øge BNP i grænseoverskridende regioner med 2 %¹¹. En retlig ramme, der gælder for alle medlemsstater med henblik på at finde løsninger på retlige og administrative hindringer i grænseoverskridende regioner, er derfor også et nødvendigt supplement til et velfungerende indre marked, et centralt EU-mål (artikel 3 i TEU og artikel 3, stk. 1, litra b), i traktaten)¹².

Det ændrede forslags materielle anvendelsesområde påvirker ikke udøvelsen af andre kompetencer og foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af andre EU-politikker, eller den institutionelle balance som fastsat i traktaterne.

Denne forordning berører ikke andre EU-retsakter, navnlig ikke dem, der finder anvendelse på ikke-retlig bilæggelse af retlige spørgsmål, der opstår som følge af grænsehindringer, eller som er relevante for den korrekte fortolkning eller gennemførelse af EU-retten. Denne forordning berører ikke de koordinationsmekanismer, der er indført for social sikring og beskatning.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

I artikel 175, stk. 3, i traktaten er det fastsat, at der ud over de fonde, der er omhandlet i stk. 1 i nævnte artikel, kan vedtages særlige aktioner med henblik på at nå det mål om økonomisk og social samhørighed, der er opstillet i traktaten. For at opnå en harmonisk udvikling af Den Europæiske Union som helhed og større økonomisk, social og territorial samhørighed er der behov for et mere intensivt territorielt samarbejde. Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger til at forbedre gennemførelsesbetingelserne for samarbejde på tværs af grænseoverskridende regioner, som fortjener særlig opmærksomhed, i overensstemmelse med artikel 174, stk. 3, i traktaten.

¹⁰ Se artikel 7, stk. 4, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1082/2006.

¹¹ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, Caragliu, A., Capello, R., Ca'lli, R. et al., *Quantification of the effects of legal and administrative border barriers in land border regions – Final report*, Publikationskontoret, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>. Jf. COM(2017) 534 final, s. 6, for yderligere oplysninger, henvises der til SWD(2017) 307 final, punkt 2.2, s. 20-22.

¹² Se også betragtning 9 i præambelen til traktaten om Den Europæiske Union (**fed** skrift tilføjet): "SOM ER BESLUTTET PÅ at fremme økonomiske og sociale fremskridt for deres folk under hensyn til princippet om bæredygtig udvikling og som led i **gennemførelsen af det indre marked** samt i tilvejebringelsen af **øget samhørighed** og miljøbeskyttelse, og på at gennemføre politikker, der sikrer, at fremskridt med hensyn til økonomisk integration ledsages af parallelle fremskridt på andre områder".

- **Nærhedsprincippet**

Betingelserne for territorielt samarbejde bør fastlægges i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i TEU. Medlemsstater har taget individuelle, bilaterale og endog multilaterale initiativer til at imødegå retlige grænsehindre. Det er dog ikke alle medlemsstater, der har sådanne samarbejdsstrukturer, og ikke for alle grænser i en given medlemsstat.

På samme måde er grænsekoordinationspunkter ikke operationelle i alle medlemsstater, der dækker alle EU's indre grænser, selv om de er nødvendige for at skabe et effektivt netværk til udveksling af viden og styrkelse af kapaciteten i samarbejde med Kommissionen. Desuden har EU-finansiering (hovedsagelig inden for rammerne af Interreg-programmerne) og retlige instrumenter (hovedsagelig EGTS'er) hidtil ikke været tilstrækkelige til at imødegå de retlige grænsehindre, der er konstateret i hele Unionen.

Målene for den foreslåede handling kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hverken på nationalt, regionalt eller lokalt plan. I betragtning af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger kan målene bedre nås ved at træffe foranstaltninger på EU-plan. Yderligere handling fra EU-lovgiverens side er derfor nødvendig.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 4, i TEU, bør indholdet og formen af Unionens handling ikke gå videre end nødvendigt for at nå målsætningerne i traktaterne. Det er frivilligt at anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage, der indføres ved denne forordning. Medlemsstaterne kan sammen med en eller flere nabomedlemsstater beslutte fortsat at imødegå retlige hindringer i en specifik grænseoverskridende region inden for rammerne af eksisterende samarbejdsstrukturer.

Medlemsstaterne kan beslutte, hvordan de bedst organiserer deres ressourcer, når de udpeger et grænsekoordinationspunkt, bl.a. ved sammen med nabomedlemsstater at udpege et eksisterende organ eller fælles grænsekoordinationspunkter.

Hvis en medlemsstat mangler et sådant redskab, eller hvis de eksisterende samarbejdsstrukturer ikke er tilstrækkelige til at imødegå en given grænsehindre, kan den vælge at anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage, der oprettes i henhold til denne forordning.

Denne forordning går derfor ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål. Det ændrede forslag berører ikke de retsmidler, der er fastsat i traktaterne til håndtering af medlemsstaternes overtrædelser af EU-retten.

- **Valg af retsakt**

Som beskrevet i afsnit 1 ovenfor har medlemsstaterne taget individuelle, bilaterale og endog multilaterale initiativer til at imødegå retlige grænsehindre. Dette er dog ikke nødvendigvis tilfældet for alle medlemsstater, og det er helt sikkert utilstrækkeligt til at dække alle hindringer.

En forordning fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne til at udpege grænsekoordinationspunkter og sikre, at initiativtagere modtager et svar fra dem efter en vurdering af et grænseoverskridende dossier inden for en rimelig frist (som kan fastsættes i henhold til national ret). En forordning er forenelig med forslaget om et frivilligt standardinstrument (instrumentet til lettelse af grænsepassage) og med medlemsstaternes beføjelse til at vælge det rette instrument. Valget af denne ændrede forordning er i overensstemmelse med Kommissionens forslag fra 2018 til en mekanisme til at imødegå

retlige og administrative hindringer og med den interinstitutionelle sammenhæng i dette dossier (se afsnit 1).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant: ny lovgivning

- **Høringer af interesserede parter**

Begrebet grænseoverskridende politik stammer oprindeligt fra det arbejde, som det luxembourgske rådsformandskab udførte i 2015. Dette førte til, at der blev nedsat en uformel arbejdsgruppe bestående af medlemsstater og grupper af medlemsstater, som mødtes indtil december 2018. Arbejdsgruppen undersøgte mulighederne for at lette imødegåelsen af vedvarende grænsehindre, især i forbindelse med gennemførelse af grænseoverskridende projekter.

Andre interessenter, navnlig grænseoverskridende regioner og institutioner, har i længere tid efterspurgt et instrument til at tackle grænsehindre. Dette har især været synligt i den grænseoverskridende revision, der blev foretaget af Kommissionen mellem 2015 og 2017. De offentlige høringer, der blev afholdt i forbindelse med revisionen på alle Unionens officielle sprog, modtog over 620 svar. I forbindelse med spørgsmålet om den potentielle løsning af grænsespørgsmål anmodede respondenterne udtrykkeligt Kommissionen om at søge at fremme større fleksibilitet i gennemførelsen af national eller regional lovgivning i grænseregionerne.

I udtalelsen fra Regionsudvalget og beslutningen fra Europa-Parlamentet som reaktion på meddelelsen "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner" blev forslaget fra 2018 om udvikling af dette instrument hilst velkomment. Begge dokumenter blev vedtaget i sommeren 2018. Som reaktion på forslaget fra 2018 vedtog Regionsudvalget den 5. december 2018 endnu en betænkning (ordfører: Bouke Arends, NL/PES) til støtte for forslaget. Regionsudvalget vedtog den 10. oktober 2023 en ny udtalelse om "Den europæiske grænseoverskridende mekanisme 2.0" (ordfører: Magali Altounian, FR/RENEW).

Initiativet "*b-solutions*", der er omhandlet i afsnit 1, viste yderligere, at der er behov for et retligt redskab, der er oprettet i henhold til EU-retten, for at bidrage til at imødegå grænsehindre. I den undersøgelse, som Kommissionen gennemførte i 2020 (se også afsnit 1), angav 44 % af borgerne i EU's grænseregioner retlige og administrative forskelle som de vigtigste hindringer for grænseoverskridende samarbejde.

- **Konsekvensanalyse**

Virkingen og den europæiske merværdi af Interreg-programmerne er almindeligt anerkendt¹³. I mange tilfælde stammer grænsehindre (navnlig med hensyn til sundhedsydelser, lokal offentlig transport og erhvervsudvikling) fra forskelle i administrativ praksis og nationale retlige rammer. Det er vanskeligt for programmerne at håndtere disse alene, og de kræver beslutninger, der ligger uden for programstrukturernes anvendelsesområde.

¹³ Kommissionen, "European Territorial Cooperation, Work Package 11, Ex-post evaluation of Cohesion Policy programmes 2007-2013, med fokus på Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden", juli 2016.

Forslaget fra 2018 til en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer var en del af lovgivningspakken om samhørighedspolitikken for 2021-2027, som blev ledsaget af en konsekvensanalyse¹⁴, som fortsat finder anvendelse. Denne konsekvensanalyse bygger på ovennævnte studie fra 2017 bestilt af Kommissionen. Da resultaterne stadig er relevante og gyldige i dag, er der ikke behov for en ajourført konsekvensanalyse af det ændrede forslag. Dette forslag indebærer væsentlige forenklinger af forslaget fra 2018 til en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer, samtidig med at det fastholder sit oprindelige fokus på at imødegå de retlige og administrative hindringer, der hæmmer den økonomiske og sociale udvikling i EU's grænseoverskridende regioner.

I en nyere undersøgelse foretaget af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste med titlen "Mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng - vurdering af europæisk merværdi"¹⁵ blev det konkluderet, at vedtagelsen af et nyt lovgivningsinstrument på EU-plan, der tackler grænseoverskridende retlige og administrative hindringer, kan medføre økonomiske fordele på 123 mia. EUR om året i EU og have en positiv social indvirkning på grænseregionerne.

Kommissionen iværksatte en indkaldelse af feedback om behovet for en retsakt på EU-plan til at imødegå grænsehindringer. Alle interesserede parter blev opfordret til at give feedback om og empirisk dokumentation for de hindringer, de står overfor, hindringernes virkninger og om, hvorvidt der var alternative redskaber til at finde løsninger. Høringsperioden blev afsluttet den 16. november 2023. Mere end 50 interessenter indsendte svar og dokumentation. Bidragene viser, at der fortsat er mange administrative og retlige hindringer for samarbejdet mellem EU's grænseregioner. De understreger behovet for at skabe et nyt standardinstrument under EU-retten for at overvinde disse hindringer og dermed forbedre grænsesamarbejdet og bidrage til udviklingen af grænseregioner.

Dette ændrede forslag har til formål at frigøre de potentielle positive virkninger af bedre grænseoverskridende interaktion i hele Unionen. Det udgør en omfattende ramme, der gælder for alle medlemsstater, med henblik på at finde løsninger på de retlige og administrative hindringer, der begrænser en sådan grænseoverskridende interaktion og begrænser potentialet i EU's grænseregioner.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant: ny lovgivning

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette ændrede forslag skaber en retlig mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i grænseoverskridende regioner, og det er derfor primært rettet til myndighederne i medlemsstaterne. Borgerne burde kunne drage fordel af de løsninger, der fremkommer ved hjælp af den foreslåede mekanisme. En løsning af retlige hindringer i grænseoverskridende regioner under dette forslag burde få en positiv indvirkning på dagligdagen for de mennesker, der bor i disse regioner, og forbedre deres adgang til tjenesteydelser og økonomiske muligheder. Forslaget overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og har ingen negativ indvirkning på de grundlæggende rettigheder. På grund af dens formål om at imødegå retlige hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng fremmer forordningen navnlig retten til adgang til offentlige tjenester (artikel 36) og friheden til at oprette og drive egen virksomhed

¹⁴ SWD(2018) 282 final - 2018/0197 (COD).

¹⁵ EPRS, mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng: Vurdering af europæisk merværdi, PE 740.233, 2023.

(artikel 16). Da grænseoverskridende offentlige tjenester imidlertid omfatter en bredere vifte af aktiviteter, vil forslaget også fremme adgangen til sundhedspleje (artikel 35). Mere generelt kan grænseoverskridende offentlige transporttjenester være omfattet af instrumentet til lettelse af grænsepassage samt fri bevægelighed og opholdsret (artikel 45).

Det ændrede forslag omfatter derfor også spørgsmålet om effektiv retsbeskyttelse af personer, der bor i grænseoverskridende regioner.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Det ændrede forslag har ingen budgetmæssige virkninger, da det ikke indebærer, at der stilles finansielle midler til rådighed i nogen form.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Som enhver anden EU-forordning er denne forordning bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater. Ifølge artikel 291, stk. 1, i traktaten træffer medlemsstaterne alle de nødvendige nationale foranstaltninger for at gennemføre juridisk bindende EU-retsakter. Som anført i afsnit 3.2 i meddelelsen om grænseregioner har medlemsstaterne, selv hvor der findes en europæisk lovgivning, en vis grad af fleksibilitet og skønsmargin, med hensyn til hvordan de anvender lovgivningen i deres nationale systemer og de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af EU's forordninger. Resultatet er, at når to forskellige systemer mødes ved de indre grænser, kan dette skabe en kompleks situation - og undertiden sågar retsusikkerhed - og øge omkostningerne.

For at vurdere, om den mekanisme, der er oprettet i henhold til den foreslåede forordning, viser sig at være endnu et effektivt redskab til at imødegå retlige hindringer i grænseoverskridende regioner, bør Kommissionen evaluere lovgivningen i overensstemmelse med dagsordenen for bedre regulering¹⁶. Kommissionen foreslår derfor, at der foretages en evaluering og udarbejdes en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af den foreslåede forordning. Kommissionen vil i sin rapport anvende indikatorer til at evaluere dens effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, europæiske merværdi og muligheder for forenkling inden for fem år efter den foreslåede forordnings anvendelse.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Eftersom de fælles lovgivningsmæssige forhandlinger om 2018-forslaget til en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer gav anledning til stor bekymring fra Rådets side, er de detaljerede bestemmelser blevet grundigt gennemgået, revideret, forenklet og omstruktureret for at løse de vigtigste problemer. Denne proces indebærer en reduktion af antallet af bestemmelser fra 26 til 14 artikler. Det ændrede forslag kombinerer elementer fra Kommissionens oprindelige forslag med nye elementer, der er indført efter Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning.

Kapitel I – Almindelige bestemmelser (artikel 1-3)

I kapitel I fastsættes genstanden og anvendelsesområdet for den foreslåede forordning og de

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet "Bedre lovgivning: Levering af bedre resultater for en stærkere Union" (COM (2016) 615 final af 14.9.2016).

centrale begreber defineres.

Genstanden (artikel 1) er en procedure, der skal gøre det lettere at imødegå grænsehindringer. For at vælge det relevante redskab opretter og tilrettelægger medlemsstaterne grænsekoordinationspunkter. Forslaget specificerer disse grænsekoordinationspunkters opgaver samt Kommissionens koordineringsopgaver.

Forslagets anvendelsesområde (artikel 2) dækker både geografiske og materielle aspekter. På grund af retsgrundlaget vil forordningen finde anvendelse på grænsehindringer i henhold til national ret i alle regioner langs indre land- og søgrænser mellem nabomedlemsstater. Forordningen berører ikke andre EU-retsakter, navnlig ikke dem, der finder anvendelse på ikke-retlig bilæggelse af retlige spørgsmål, der opstår som følge af grænsehindringer, og som er relevante for den korrekte fortolkning eller gennemførelse af EU-retten.

Artikel 3 indeholder de definitioner, der er nødvendige for at gennemføre forslaget. For så vidt angår definitionen af initiativtagere, er forslaget bredt, idet det omfatter enhver privat eller offentlig enhed, der er involveret i levering, drift, etablering eller funktion af grænseoverskridende offentlig tjeneste eller infrastruktur, eller enhver fysisk person, der har en interesse i at løse grænsehindringen. Flere juridiske eller fysiske personer kan sammen indgive et grænseoverskridende dossier.

Kapitel II – Grænsekoordinationspunkter (artikel 4 og 5)

Forslaget indeholder flere muligheder for at oprette grænsekoordinationspunkter (artikel 4) og angiver deres opgaver (artikel 5). Løsningsmulighederne giver medlemsstaterne mulighed for at gennemføre denne forpligtelse så fleksibelt som muligt og i fuld overensstemmelse med deres interne institutionelle og retlige rammer (et eller flere grænsekoordinationspunkter på nationalt og/eller regionalt plan, en særskilt eller en eksisterende myndighed eller et offentligretligt organ). Nabomedlemsstater kan også anvende disse muligheder på et fælles grænsekoordinationspunkt, der dækker begge sider af en fælles grænse.

Grænsekoordinationspunkter bør fungere som "kvikskrænker" for initiativtagerne og være deres privilegerede kontaktpunkt i den pågældende medlemsstat. Hvis en given medlemsstat opretter flere grænsekoordinationspunkter, bør det ene fungere som det primære grænsekoordinationspunkt, og de andre bør støtte dette grænsekoordinationspunkts opgaver og bør fremsende de nødvendige oplysninger.

Kapitel III – Grænseoverskridende dossierer (artikel 6-9)

Kernen i forslaget er forvaltningen af et grænseoverskridende dossier, der identificerer en grænsehindring. Forslaget beskriver elementerne i et grænseoverskridende dossier (artikel 7), de indledende vurderingstrin i medlemsstaterne (artikel 8) og visse proceduremæssige aspekter (artikel 9).

På grundlag af erfaringerne med *b-solutions* bør initiativtagere ikke være forpligtet til at identificere de administrative og retlige bestemmelser, der ligger til grund for hindringen, men de kan støttes af organisationer med ekspertise i grænsehindringer i den forbindelse (f.eks. Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* eller Central European Service for Cross-border Initiatives). Initiativtagere kan kun indgive grænseoverskridende dossierer én gang, dvs. i den medlemsstat, hvor initiativtageren befinder sig eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted (artikel 6, stk. 2).

Ud over at give en beskrivelse af de elementer, der er nødvendige for, at grænsekoordinationspunkterne kan vurdere dossieret, bør det grænseoverskridende dossier også beskrive omfanget af eventuelle undtagelser eller fravigelser fra de normalt gældende bestemmelser eller praksis for at begrænse dem til det strengt nødvendige.

Formålet med den foreløbige vurdering er at fastslå, om der foreligger en grænsehindring, eller om dossieret kan afsluttes. Selv om det i den foreløbige vurdering konkluderes, at der er en grænsehindring, er mekanismen til at imødegå grænsehindringer frivillig, så proceduren kan afsluttes på et hvilket som helst tidspunkt, forudsat at initiativtageren får en behørig forklaring.

Artikel 8, stk. 5, henviser til listen over redskaber, som medlemsstaterne har til rådighed. Det kompetente organ vurderer, om der er et eller flere redskaber til rådighed til at anvende på den specifikke grænsehindring og til at imødegå den i samarbejde med andre parter ved hjælp af disse redskaber. Når medlemsstaterne anvender disse redskaber, følger de disse redskabers procedurer og aspekter. Hvis det kompetente organ vurderer, at ingen af de redskaber, der er til rådighed, finder anvendelse på den specifikke grænsehindring, eller at ingen af dem er tilstrækkelige til at imødegå den, kan medlemsstaten dog anvende det redskab til lettelse af grænsepassage, der foreslås i kapitel IV, som et yderligere redskab, der er oprettet i henhold til EU-retten.

For at give initiativtageren retssikkerhed fastsætter artikel 9 en proceduremæssig ramme for den foreløbige vurdering: frister, behovet for at begrunde en afgørelse om, hvorvidt en given grænsehindring skal imødegås, og mulighederne for domstolsprøvelse af disse afgørelser.

Kapitel IV – Instrument til lettelse af grænsepassage (artikel 10-13)

I artikel 10 fastsættes den procedure, der skal anvendes, hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed anvender instrumentet til lettelse af grænsepassage (artikel 8, stk. 6) efter at have vurderet grænsehindringen i henhold til artikel 8, stk. 1, og de øvrige eksisterende redskaber, der er til rådighed til at imødegå den konstaterede hindring (artikel 8, stk. 5). Grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed sender initiativtageren oplysninger om den konstaterede grænsehindring, arten af den bestemmelse, der ligger til grund for hindringen, og de næste skridt, der fører til, at den imødegås eller ej (artikel 10, stk. 2). Der sikres også koordinering med nabomedlemsstaten, hvis der ikke findes noget fælles grænsekoordinationspunkt, når hindringen er konstateret i det nationale retssystem (artikel 10, stk. 3). Uanset om hindringen er af administrativ eller retlig art, er grænsekoordinationspunktet ansvarligt for at kontakte den kompetente myndighed for først at kontrollere interessen og gennemførligheden af at imødegå hindringen gennem den eller de identificerede nationale administrative eller retlige bestemmelser eller praksis (artikel 10, stk. 4 og (5)). Initiativtageren kan informeres om, at der er behov for mere tid til juridisk analyse, høringer i medlemsstaten eller koordinering med nabomedlemsstaten (artikel 10, stk. 7).

Hvis der træffes afgørelse om at imødegå den konstaterede hindring, kan proceduren variere afhængigt af arten af den bestemmelse, der ligger til grund for grænsehindringen. I forbindelse med en administrativ bestemmelse kan den myndighed, der kontaktes af grænsekoordinationspunktet, beslutte at ændre bestemmelsen eller praksis, herunder fortolkningen heraf (artikel 10, stk. 4). I så fald skal grænsekoordinationspunktet skriftligt underrette initiativtageren (artikel 11, stk. 1, litra a)). I forbindelse med en lovbestemmelse kan den myndighed, der kontaktes af grænsekoordinationspunktet, kun foreslå en tilpasning af den lovgivningsmæssige ramme for at imødegå hindringen (artikel 10, stk. 5) i overensstemmelse med medlemsstatens forfatningsmæssige bestemmelser. I så fald underretter grænsekoordinationspunktet skriftligt initiativtageren om de trin i lovgivningsproceduren, der kan overvejes. Hvis to eller flere nabomedlemsstater konkluderer, at de hver især ønsker at indlede en lovgivningsprocedure eller ændre en administrativ bestemmelse om praksis for at imødegå den samme hindring, skal de gøre dette i tæt samarbejde, eventuelt med sideløbende tidsplan og nedsættelse af et blandet udvalg i

overensstemmelse med deres respektive lovgivningsmæssige rammer (artikel 11, stk. 3).

Beslutningen om, hvorvidt en administrativ eller retlig hindring skal imødegås, er fortsat frivillig.

Kapitel V – Endelige bestemmelser (artikel 12-14)

I kapitel V fastsættes Kommissionens koordineringsopgaver (artikel 12), overvågnings- og rapporteringsopgaver (artikel 13) og ikrafttrædelses- og anvendelsesdatoen (artikel 14).

I henhold til artikel 13, stk. 1, skal hver medlemsstat underrette Kommissionen om oprettelsen af sine grænsekoordinationspunkter (seks måneder efter den foreslåede forordnings ikrafttræden).

I artikel 13, stk. 2, fastsættes en forpligtelse for Kommissionen til at fremsende en rapport om anvendelsen af den foreslåede forordning senest fem år efter dens ikrafttrædelse.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng

I Kommissionens forslag COM(2018) 373 final foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

"EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om fremme af grænseoverskridende løsninger"

2) Betragtning 1-28 affattes således:

- 1) "I artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("traktaten") er det fastsat, at der ud over de fonde¹⁷, der er omhandlet i stk. 1 i nævnte artikel, kan vedtages særlige aktioner med henblik på at nå det mål om økonomisk og social samhørighed, der er opstillet i traktaten. I denne forbindelse bidrager det territoriale samarbejde også til de mål, der er fastsat i nævnte artikel. Med henblik herpå bør der vedtages de fornødne foranstaltninger for at forbedre betingelserne for gennemførelse af aktioner vedrørende territorielt samarbejde.
- 2) I traktatens artikel 174, stk. 3, anerkendes de grænseoverskridende regioners udfordringer, og det fastslås, at Unionen, når den udvikler og fortsætter sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, skal lægge særlig vægt på disse regioner.
- 3) Kommissionens meddelelse "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner"¹⁸ anerkendte de fremskridt, der hidtil er gjort med hensyn til at udvikle disse regioner hovedsageligt fra randområder til områder med vækst og muligheder, men fremhævede samtidig de vedvarende retlige og andre hindringer i disse regioner, navnlig hindringer i forbindelse med sundhedstjenester, arbejdsmarkedsbestemmelser, skatter, virksomhedsudvikling og hindringer i forbindelse med forskelle i administrative kulturer og nationale retlige rammer. Hverken finansieringen af det europæiske territoriale samarbejde, som navnlig ydes inden for rammerne

¹⁷ Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO), Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EMFAF), Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (IGFV). Se artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

¹⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner (COM(2017) 534 final af 20.9.2017).

af Interreg-programmerne¹⁹, eller den institutionelle støtte til samarbejdet mellem de europæiske grupper for territorielt samarbejde ("EGTS'er"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006²⁰, eller initiativet *b-solutions*, som Kommissionen²¹ lancerede i 2018, er tilstrækkelige til at afhjælpe nogle af de administrative og retlige hindringer, der hæmmer et effektivt samarbejde.

- 4) De grænseoverskridende regioner risikerer at blive uforholdsmæssigt hårdt ramt i krisetider. For de grænseoverskridende regioner var under covid-19-pandemien de økonomiske konsekvenser af grænserelaterede foranstaltninger truffet af medlemsstaterne f.eks. mere end dobbelt så store som den gennemsnitlige indvirkning på alle EU's regioner. Denne erfaring forstærker behovet for at tilvejebringe midler til at tackle grænsehindringer.
- 5) Selv om der allerede findes flere retlige redskaber til at imødegå grænsehindringer på mellemstatsligt, nationalt, regionalt og lokalt plan i visse regioner i Unionen, dækker de ikke alle grænseregioner i Unionen eller behandler ikke nødvendigvis på en konsekvent måde spørgsmål vedrørende udvikling og styrkelse af den territoriale samhørighed. For at supplere de eksisterende redskaber er der derfor behov for et yderligere redskab, der er oprettet i henhold til EU-retten, nemlig instrumentet til fremme af grænsepassage.
- 6) Med henblik på at oprette den administrative struktur til på passende vis at behandle anmodninger vedrørende grænsehindringer bør hver medlemsstat oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter, der er ansvarlige for at modtage og vurdere ansøgninger vedrørende grænsehindringer. De bør samarbejde med Kommissionen og støtte dens koordinerende rolle.
- 7) Selv om søgrænseregioner er af forskellig karakter på grund af mere begrænsede muligheder for grænseoverskridende interaktion og brug af grænseoverskridende offentlige tjenester, bør denne forordning også finde anvendelse på søgrænser.
- 8) På EU-plan findes der flere udenretslige redskaber til at overvåge og håndhæve overholdelsen af EU-retten, navnlig dem, der er knyttet til det indre marked, såsom SOLVIT²². Denne forordning bør ikke berøre sådanne eksisterende redskaber. Det oprettede yderligere redskab vil kun finde anvendelse på grænsehindringer, der opstår i henhold til national ret, herunder den korrekte, men divergerende anvendelse af EU-retten, som potentielt kan føre til en utilsigtet hindring for planlægning eller gennemførelse af grænseoverskridende offentlige tjenester og infrastruktur. Den bør ikke finde anvendelse på

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19 - ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

²¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner" - (COM(2017) 534 final af 20.9.2017).

²² Kommissionens henstilling 2013/461/EU af 17. september 2013 (EUT L 249 af 19.9.2013, s. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

dossierer, der indebærer en potentiel overtrædelse af EU-retten vedrørende det indre marked begået af en offentlig myndighed i en anden medlemsstat. Denne forordning berører heller ikke de koordinationsmekanismer, der er indført for social sikring og beskatning.

- 9) For at identificere mulige grænsehindre, der kan være omfattet af denne forordning, er det nødvendigt at definere de situationer, der kan betegnes som grænseoverskridende interaktioner. Med henblik herpå bør denne forordning finde anvendelse på infrastruktur for grænseoverskridende aktiviteter og på grænseoverskridende offentlige tjenester. Da disse "grænseoverskridende offentlige tjenester" leveres på lang sigt, bør de sigte mod at skabe fordele for den brede offentlighed eller en specifik målgruppe i den grænseregion, hvor tjenesten leveres, og derved forbedre levevilkårene og den territoriale samhørighed i disse regioner. For det andet kan den infrastruktur, der er nødvendig for grænseoverskridende aktiviteter, blive påvirket af grænsehindre såsom forskellige tekniske standarder for bygninger eller køretøjer, herunder for beslægtet udstyr. Et grænseoverskridende dossier bør indgives af en initiativtager, dvs. en offentligretlig eller privatretlig enhed eller en fysisk person, og kun hvis vedkommende har en legitim interesse i en grænseoverskridende offentlig tjeneste eller visse former for infrastruktur.
- 10) For at etablere den tilstrækkelige administrative kapacitet på nationalt plan til at håndtere forespørgsler om grænsehindre og skabe et netværk af nationale organer, der er i stand til at samarbejde med hinanden om gennemførelsen af denne forordning, bør medlemsstaterne oprette et eller flere grænsekoordinationspunkter på nationalt eller regionalt plan. To eller flere nabomedlemsstater bør også have mulighed for at udpege eksisterende fælles organer som grænsekoordinationspunkt ved en given grænse eller bemyndige en eksisterende fælles myndighed eller et eksisterende fælles organ til at varetage de yderligere opgaver for grænsekoordinationspunktet for alle deres grænser.
- 11) For at fastlægge en ramme for behandlingen af anmodninger vedrørende grænsehindre, der er fælles for alle grænsekoordinationspunkter, er det nødvendigt at definere de opgaver, som hvert grænsekoordinationspunkt bør udføre. Grænsekoordinationspunkter bør fungere som "kvikskrænker" for initiativtagerne og bør være deres privilegerede kontaktpunkt. Medlemsstaterne bør sikre, at kontaktoplysninger for grænsekoordinationspunkter er offentligt tilgængelige, og sikre, at de er synlige og tilgængelige. Hvis der er mere end ét grænsekoordinationspunkt i en medlemsstat, skal de klart udpege et enkelt kontaktpunkt for hver initiativtager. For at gøre det muligt at følge op på resultatet af anmodninger vedrørende grænsehindre og øge gennemsigtigheden med hensyn til løsningen af grænsehindre bør grænsekoordinationspunkterne også være ansvarlige for at oprette og vedligeholde et offentligt register, der omfatter alle grænseoverskridende dossierer, der indgives af initiativtagere i den pågældende medlemsstat. Det er desuden nødvendigt, at denne forordning fastsætter forpligtelser med hensyn til koordinering, samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de forskellige grænsekoordinationspunkter i én medlemsstat og mellem grænsekoordinationspunkterne i nabomedlemsstater.
- 12) En given initiativtager bør kun indsende sit grænseoverskridende dossier én gang. Hvis en anden initiativtager i en anden medlemsstat også indsender et

tilsvarende grænseoverskridende dossier i denne anden medlemsstat, bør disse medlemsstaters grænsekoordinationspunkter udgå parallelle dossierer ved at koordinere i overensstemmelse hermed.

- 13) De forskellige lag i den gældende nationale lovgivning kan gøre det vanskeligt at identificere den specifikke bestemmelse, der udgør en grænsehindring. Også på grundlag af erfaringerne med *b-solutions* bør initiativtageren derfor kun beskrive den situation og det problem, der skal imødegås.
- 14) For at skabe en proceduremæssig ramme, der samtidig giver initiativtageren til et grænseoverskridende dossier retssikkerhed, bør grænsekoordinationspunktet vurdere grænseoverskridende dossierer, og der bør gives et foreløbigt og endeligt svar til initiativtageren inden for rimelige frister, som i princippet bør være dem, der er fastsat i national ret. Hvis initiativtageren ikke har konstateret grænsehindringerne, bør de kompetente myndigheder eller offentligretlige organer gøre dette. Analysen af et grænseoverskridende dossier kan konkludere, at der rent faktisk ikke er nogen grænsehindring, fordi beskrivelsen af den påståede hindring er baseret på utilstrækkelige oplysninger, fejlfortolkning af de gældende retlige eller administrative bestemmelser, eller fordi retlige eller administrative bestemmelser allerede dækker de nødvendige krav til at håndtere hindringen. I så fald bør grænsehindringen anses for at være imødegået, og det grænseoverskridende dossier bør afsluttes. Når det er bekræftet, at der foreligger en grænsehindring, bør medlemsstaterne fortsat frit kunne beslutte, hvilket redskab der vil være passende til at håndtere situationen blandt de redskaber, der er til rådighed i den pågældende grænseoverskridende region, idet de i første omgang baserer sig på allerede eksisterende mekanismer, hvor det er relevant, til at imødegå hindringen. Hvis medlemsstaterne beslutter ikke at imødegå grænsehindringer, bør de give en behørig begrundelse og angive mulige klagemuligheder, navnlig hvis medlemsstaten konkluderer, at den konstaterede hindring ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- 15) Hvis den kompetente myndighed ikke har fundet et eksisterende passende redskab, kan den vælge instrumentet til lettelse af grænsepassage eller angive årsagerne til, at den beslutter ikke at imødegå grænsehindringen. Da resultatet af proceduren kan variere lidt afhængigt af arten af den mulige grænseoverskridende retlige hindring, administrativ eller lovgivningsmæssig, er det nødvendigt at fastsætte sådanne særlige forhold inden for rammerne af instrumentet til lettelse af grænsepassage.
- 16) For at skabe en effektiv procedurestruktur til håndtering af dossierer om grænsehindringer bør denne forordning fastsætte de væsentlige proceduremæssige skridt, både for sager, hvor hindringen er af administrativ karakter, og for sager, hvor hindringen er af lovgivningsmæssig karakter. Det bør også præciseres, at de forskellige juridiske systemer i nabomedlemsstater kan resultere i, at grænsehindringer kan betragtes som administrative bestemmelser i én medlemsstat, men som retlige bestemmelser i den anden og omvendt. Hver medlemsstat bør derfor anvende den relevante procedure. Nabomedlemsstater bør koordinere deres respektive procedurer så tæt som muligt. Hvis der tages endelig stilling til et dossier, bør begrundelsen herfor meddeles initiativtageren sammen med afgørelsen.

- 17) For at sikre overvågningen af anvendelsen af denne forordning på EU-plan og for at yde støtte til medlemsstaterne, også med hensyn til kapacitetsopbygning, bør Kommissionen overdrages de relevante opgaver med henblik på at nå disse mål. Koordinationspunktet på EU-plan bør navnlig støtte de grænseoverskridende koordinationspunkter ved at fremme udvekslingen af erfaringer mellem disse koordinationspunkter. Denne støtte kan også bestå af tekniske bistandsbaserede redskaber såsom *b-solutions*.
- 18) For at muliggøre evidensbaseret politikudformning bør der aflægges rapport om gennemførelsen af denne forordning. Rapporten bør behandle de vigtigste evalueringsspørgsmål, herunder effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, europæisk merværdi, muligheder for forenkling og bæredygtighed og nødvendigheden af yderligere tiltag på EU-plan. Kommissionen bør forelægge denne rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og i henhold til traktatens artikel 307, stk. 1, for Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. For at sikre et bredt evidensgrundlag for anvendelsen af denne forordning og instrumentet til lettelse af grænsepassage bør rapporten forelægges fem år efter denne forordnings ikrafttræden.
- 19) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og har ingen negativ indvirkning på nogen af de grundlæggende rettigheder. På grund af dens formål om at imødegå retlige hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng fremmer forordningen retten til adgang til offentlige tjenester (artikel 36) og friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16). Den brede vifte af sådanne ydelser kan også fremme adgangen til sundhedspleje (artikel 35). Mere generelt kan fri bevægelighed og opholdsret (artikel 45) blive påvirket positivt af denne forordning, da det forekommer meget sandsynligt, at grænseoverskridende offentlige transporttjenester vil drage fordel af instrumentet til lettelse af grænsepassage.
- 20) Betingelserne for territorielt samarbejde bør etableres i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union. Erfaringen viser, at medlemsstaterne har iværksat individuelle, bilaterale eller endog multilaterale initiativer til at imødegå retlige grænsehindre. Disse redskaber findes imidlertid ikke i alle medlemsstater eller for alle grænser i en given medlemsstat. Målsætningerne for den foreslåede foranstaltning kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hverken på centralt plan eller på regionalt og lokalt plan, men kan på grund af den nødvendige inddragelse af mindst to nabomedlemsstater bedre nås på EU-plan. Yderligere handling fra EU-lovgiverens side er derfor nødvendig.
- 21) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, bør indholdet og formen af Unionens handling ikke gå videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne. I henhold til denne forordning står det enhver medlemsstat frit for, om den vil anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage. En medlemsstat bør ved en specifik grænse til en eller flere nabomedlemsstater beslutte at imødegå grænsehindre ved hjælp af eksisterende redskaber, som den har oprettet på nationalt plan eller sammen med en eller flere nabomedlemsstater. Denne forordning går derfor ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målsætningerne for de grænseoverskridende regioner, hvor medlemsstaterne ikke har effektive redskaber til at imødegå eksisterende grænsehindre.

- 3) Artikel 1-26 affattes således:

"KAPITEL I Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning indføres en procedure, der skal lette løsningen af grænsehindre, der hæmmer etableringen af en velfungerende infrastruktur, der er nødvendig for offentlige eller private grænseoverskridende aktiviteter, eller af enhver grænseoverskridende offentlig tjeneste, der leveres i en given grænseoverskridende region, og forudsat at det fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed i den grænseoverskridende region ("instrumentet til lettelse af grænsepassage").
2. Ved denne forordning fastsættes der også regler om:
 - a) grænsekoordinationspunkternes struktur og opgaver i medlemsstaterne
 - b) Kommissionens koordineringsopgaver.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på grænsehindre i regioner langs land- eller søgrænser i nabomedlemsstater.

Den finder ikke anvendelse på grænsehindre i grænseregioner mellem medlemsstater og tredjelande.
2. Denne forordning berører ikke andre EU-retsakter, navnlig dem, der finder anvendelse på ikke-retlig bilæggelse af retlige spørgsmål, der opstår som følge af grænsehindre, og som er relevante for den korrekte fortolkning eller gennemførelse af EU-retten. Den berører ikke de koordinationsmekanismer, der er indført for social sikring og beskatning.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - 1) "grænseoverskridende interaktion":
 - a) enhver form for infrastruktur, der er nødvendig for offentlige eller private grænseoverskridende aktiviteter
 - b) etableringen, funktionen eller leveringen af grænseoverskridende offentlige tjenester i en grænseoverskridende region
 - 2) "grænsehindring": enhver retlig eller administrativ bestemmelse eller praksis hos en offentlig myndighed i en medlemsstat, som potentielt har en negativ indvirkning på en grænseoverskridende interaktion og dermed på udviklingen af en grænseoverskridende region, og som ikke indebærer en potentiel overtrædelse af EU-retten vedrørende det indre marked

- 3) "kompetent myndighed": et organ på nationalt, regionalt eller lokalt plan, der har beføjelse til at vedtage juridisk bindende retsakter, der kan fuldbyrdes
 - 4) "grænseoverskridende dossier": det dokument, der udarbejdes af en eller flere initiativtagere, og som skal indgives til et grænsekoordinationspunkt
 - 5) "grænseoverskridende offentlig tjeneste": aktivitet, der udføres i offentlighedens interesse med henblik på at levere en tjenesteydelse eller håndtere fælles problemer eller udviklingspotentiale i grænseregioner, der er beliggende på forskellige sider af en eller flere nabomedlemsstaters grænser, forudsat at den fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed i det grænseoverskridende område
 - 6) "initiativtager": enhver privat eller offentlig enhed, der er involveret i leveringen, driften, etableringen eller funktionen af enhver form for grænseoverskridende offentlig tjeneste eller infrastruktur, eller enhver fysisk person, der har en interesse i at fjerne en grænsehindring.
2. Ved anvendelsen af denne forordning omfatter henvisningen til "den kompetente myndighed" også situationer, hvor mere end én kompetent myndighed i samme medlemsstat er kompetent eller skal høres.
 3. I denne forordning omfatter udtrykket "grænsehindring" en eller flere grænsehindringer, der er knyttet til et grænseoverskridende dossier.

KAPITEL II

Grænsekoordinationspunkter

Artikel 4

Oprettelse af grænsekoordinationspunkter

1. Hver medlemsstat opretter et eller flere grænsekoordinationspunkter i overensstemmelse med sine institutionelle og retlige rammer på nationalt eller regionalt plan eller begge, jf. stk. 3.
2. To eller flere nabomedlemsstater kan beslutte at oprette et fælles grænsekoordinationspunkt, der er kompetent for en eller flere af de respektive grænseoverskridende regioner.
3. Hvert grænsekoordinationspunkt oprettes på en af følgende måder:
 - a) som en særskilt myndighed eller et særskilt offentligretligt organ
 - b) som en del af en eksisterende myndighed eller et eksisterende offentligretligt organ, herunder ved at overdrage grænsekoordinationspunktets yderligere opgaver til en eksisterende myndighed eller et eksisterende offentligretligt organ.
4. Medlemsstaterne sikrer, at deres kontaktoplysninger og oplysninger vedrørende deres opgaver senest to måneder efter afgørelsen om oprettelse af grænsekoordinationspunktet kan tilgås på Interreg-programmernes websted, jf. artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) 2021/1059. Medlemsstaterne sikrer synligheden af og adgangen til grænsekoordinationspunktet.

Artikel 5

Grænsekoordinationspunkternes primære opgaver

1. Medlemsstaterne fastlægger enten hver for sig i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller i fællesskab i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, de opgaver, som hvert grænsekoordinationspunkt skal udføre, og de opgaver, der skal overdrages til den kompetente myndighed.
2. Medlemsstaterne afgør, om grænsekoordinationspunkter kan behandle et grænseoverskridende dossier på egne vegne, eller om de kun er ansvarlige for at kommunikere med initiativtagere på vegne af den kompetente myndighed.
3. Grænsekoordinationspunktet er initiativtagerens eneste kontaktpunkt, afhængigt af organiseringen af de kontaktpunkter, som medlemsstaterne har oprettet, på følgende måde:
 - a) hvert nationalt grænsekoordinationspunkt for alle grænseoverskridende dossierer, der indgives af en initiativtager, som befinder sig på den pågældende medlemsstats område
 - b) hvert nationalt grænsekoordinationspunkt for alle grænseoverskridende dossierer, der indgives af en initiativtager, som befinder sig i grænseregionen eller på den pågældende medlemsstats område
 - c) hvert nationalt grænsekoordinationspunkt for alle grænseoverskridende dossierer, der indgives af en initiativtager, som befinder sig i en af de pågældende grænseregioner
4. Ud over de opgaver, der er omhandlet i artikel 8, 10 og 11, udfører grænsekoordinationspunkter følgende opgaver:
 - a) opretter og vedligeholder et offentligt register, der omfatter alle grænseoverskridende dossierer, der indgives af initiativtagere, der befinder sig i den pågældende medlemsstat
 - b) samarbejder med Kommissionen og støtter Kommissionens koordinationsopgaver, jf. artikel 12, ved at tilvejebringe de nødvendige oplysninger, herunder NUTS-nomenklaturen, for hvert dossier.

Hvis der findes flere grænsekoordinationspunkter i en medlemsstat, udfører ét grænsekoordinationspunkt ("det primære grænsekoordinationspunkt") de opgaver, der er fastsat i litra a) og b).
5. Medlemsstaterne sikrer, at registret i stk. 4 forbliver tilgængeligt for offentligheden i åbne maskinlæsbare formater, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024²³, som gør det muligt at sortere data, søge i dem og udtrække, sammenligne og genanvende data, samt at det ajourføres mindst tre gange om året. Grænsekoordinationspunktet kan integrere oplysninger med åben adgang eller linke til registret med den centrale webportal, der er omhandlet i artikel 46, litra b), i forordning (EU) 2021/1060, det websted, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 49, stk. 1, eller det websted, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) 2021/1059.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

6. I en medlemsstat med mere end ét grænsekoordinationspunkt fremsender grænsekoordinationspunkterne de nødvendige oplysninger til det primære grænsekoordinationspunkt, så det kan udføre sine opgaver i henhold til stk. 4 og 5.
7. Hvis to eller flere nabomedlemsstater har besluttet at oprette et fælles grænsekoordinationspunkt, fremsender dette de nødvendige oplysninger til de primære grænsekoordinationspunkter i de respektive medlemsstater.

KAPITEL III

Grænseoverskridende dossierer

Artikel 6

Udarbejdelse og indgivelse af grænseoverskridende dossierer

1. Initiativtageren udarbejder et grænseoverskridende dossier i overensstemmelse med artikel 7.
2. Initiativtageren indgiver det grænseoverskridende dossier til grænsekoordinationspunktet i den medlemsstat, hvor initiativtageren befinder sig eller har sit hjemsted.
3. Hvis der åbnes grænseoverskridende dossierer om den samme grænsehindring i to eller flere nabomedlemsstater, samarbejder disses respektive grænsekoordinationspunkter med hinanden for at få afklaret, hvilket af dem der primært skal behandle dossieret.

Artikel 7

Indholdet af de grænseoverskridende dossierer

1. Det grænseoverskridende dossier skal som minimum indeholde følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af den grænseoverskridende interaktion, dens kontekst og det problem, der opstår som følge af den grænsehindring, som bør imødegås
 - b) en begrundelse for behovet for at imødegå grænsehindringen
 - c) hvor det er muligt, en beskrivelse af grænsehindringens negative indvirkning på udviklingen af grænseregionen
 - d) det berørte geografiske område
 - e) hvor det er muligt og relevant, den forventede nødvendige varighed af anvendelsen af en undtagelse eller fravigelse fra grænsehindringen eller, hvis det er behørigt begrundet, fjernelsen heraf.
2. Initiativtageren kan også identificere grænsehindringen og om muligt foreslå teksten til en undtagelse eller fravigelse fra grænsehindringen eller til en juridisk ad hoc-løsning.
3. Det geografiske område, der er omhandlet i stk. 1, litra d), begrænses til det minimum, der er nødvendigt for en effektiv løsning af et grænseoverskridende dossier.

Artikel 8

Indledende vurderingstrin

1. Grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed vurderer hvert grænseoverskridende dossier, der indgives i overensstemmelse med artikel 6 og 7, og identificerer grænsehindringen eller grænsehindringerne.
2. Inden for en frist på to måneder fra indgivelsen af dossieret kan grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed anmode initiativtageren om at præcisere det grænseoverskridende dossier eller indgive yderligere specifikke oplysninger. I sådan en anmodning skal det angives, hvorfor og i hvilket omfang det grænseoverskridende dossier ikke anses for at være tilstrækkeligt til at blive behandlet.

Hvis det reviderede grænseoverskridende dossier ikke omhandler de aspekter, der anses for at være utilstrækkelige, kan grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed afslutte proceduren og underretter initiativtageren herom med angivelse af årsagerne hertil.

3. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed efter at have vurderet et grænseoverskridende dossier konkluderer, at der ikke foreligger en påstået grænsehindring, kan grænsekoordinationspunktet afslutte proceduren og underretter initiativtageren herom med angivelse af årsagerne hertil.
4. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed efter at have vurderet et grænseoverskridende dossier konkluderer, at den påståede grænsehindring ikke eksisterer, kan det når som helst i proceduren vælge ikke at imødegå den og underretter initiativtageren herom med angivelse af årsagerne hertil.
5. Inden vurderingen afsluttes, vurderer grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed yderligere, om det for hver påstået grænsehindring er muligt at basere sig på en eksisterende gældende international samarbejdsaftale, hvad enten den er bilateral eller multilateral, tværsektoriel eller sektorspecifik, der tilvejebringer en egen mekanisme til at imødegå grænsehindringer mellem de medlemsstater, der er berørt af denne hindring eller disse hindringer. Hvis der foreligger en sådan international aftale, er fjernelsen af en eller flere grænsehindringer, herunder de involverede aktører, og den procedure, der skal følges, navnlig for kontakten til og samarbejdet med nabomedlemsstaten, udelukkende omfattet af bestemmelserne i denne aftale.
6. Hvis medlemsstaten vælger at imødegå hindringen, og hvis der ikke foreligger nogen international aftale af den art, der er nævnt i stk. 5, eller hvis de tilgængelige internationale aftaler ikke synes at bidrage på tilfredsstillende vis til at imødegå den hindring, der er anført i det grænseoverskridende dossier, kan grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage, enten individuelt eller, hvis det er nødvendigt og aftalt, i fællesskab med nabomedlemsstaten.

Artikel 9

Oplysninger til initiativtageren

1. Efter modtagelsen af et grænseoverskridende dossier eller et revideret grænseoverskridende dossier underretter grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed skriftligt initiativtageren om ethvert indledende vurderingsskridt, der er taget i overensstemmelse med artikel 8, inden for den standardfrist, der er fastsat i den nationale lovgivning for svar på en tilsvarende anmodning, der er indgivet til administrationen.

2. Hvis der ikke er fastsat en sådan frist i den nationale lovgivning, gælder følgende frister:
 - a) tre måneder for de indledende vurderingstrin, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, andet afsnit,
 - b) seks måneder for de indledende vurderingstrin, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3 og 4.
3. De oplysninger, der gives i henhold til stk. 1 skal også omfatte:
 - a) de indledende vurderingsskridt, der er taget, deres begrundelse og konklusioner, hvis de allerede foreligger
 - b) de klagemuligheder og -procedurer, der er fastsat i den nationale lovgivning i forbindelse med eventuelle indledende vurderingstrin.
4. Den første kontakt med initiativtageren i henhold til artikel 8, stk. 2, første afsnit, kan også angive, at der er behov for mere tid til juridiske analyser eller høringer i medlemsstaten eller til koordinering med nabomedlemsstaten.

KAPITEL IV

Instrumentet til lettelse af grænsepassage

Artikel 10

Procedure

1. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed i henhold til artikel 8, stk. 6, har besluttet at anvende instrumentet til lettelse af grænsepassage, anvender grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed proceduren i denne artikel.
2. Når grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed har konstateret grænsehindringen i sit nationale retssystem, underretter grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed initiativtageren om:
 - a) den konstaterede grænsehindring
 - b) arten af den bestemmelse, der ligger til grund for den grænsehindring, som skal ændres for at imødegå hindringen
 - c) de næste skridt, der fører til, at den grænsehindring imødegås eller ej, og hvilke af procedurerne i stk. 4 eller 5 i denne artikel der bør finde anvendelse.
3. Efter vurderingen af det grænseoverskridende dossier og konstateringen af grænsehindringen udveksler det kompetente grænsekoordinationspunkt relevante oplysninger om grænsehindringen med det kompetente grænsekoordinationspunkt i nabomedlemsstaten. Grænsekoordinationspunkterne bestræber sig på at undgå parallelle procedurer vedrørende den samme grænsehindring.
- 4.5. Hvis grænsehindringen består af en administrativ bestemmelse eller praksis, der ikke kræver ændring af en lovbestemmelse, kontakter grænsekoordinationspunktet den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den administrative bestemmelse, for at kontrollere, om en ændring af den pågældende administrative bestemmelse eller praksis er tilstrækkelig til at imødegå grænsehindringen, og om myndigheden er villig til at ændre den i overensstemmelse hermed. Initiativtageren underrettes skriftligt senest otte måneder efter indgivelsen af det grænseoverskridende dossier.
- 5.6. Hvis grænsehindringen består af en lovbestemmelse, kontakter grænsekoordinationspunktet den kompetente myndighed for at kontrollere, om en ændring, herunder en undtagelse eller fravigelse fra den gældende retlige bestemmelse, vil imødegå grænsehindringen, og om den kompetente myndighed vil tage de nødvendige skridt til at udløse en lovgivningsprocedure i overensstemmelse med de institutionelle og retlige rammer. Initiativtageren underrettes skriftligt senest otte måneder efter indgivelsen af det grænseoverskridende dossier.
6. Hvis der er indgivet et grænseoverskridende dossier til grænsekoordinationspunktet i to eller flere nabomedlemsstater, træffer de hver især afgørelse om, hvilken procedure der skal følges i deres medlemsstat.
7. Hvis en juridisk analyse, høringer i medlemsstaten, koordinering med nabomedlemsstaten eller den kompetente myndighed i nabomedlemsstaten udløser en ændring af en administrativ bestemmelse eller indleder en lovgivningsprocedure, forhindrer grænsekoordinationspunktet i at svare initiativtageren inden for otte

måneder i henhold til stk. 4 og 5, underrettes initiativtageren skriftligt om årsagen til forsinkelsen og tidsplanen for svaret.

Artikel 11

Afsluttende skridt til at imødegå grænsehindringen

1. Grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed underretter på grundlag af sin vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 8, og i overensstemmelse med de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, skriftligt initiativtageren om resultatet af sagen, nemlig:
 - a) resultatet af en procedure i henhold til artikel 10, stk. 4, herunder, hvis det er relevant, ændring af administrative bestemmelser
 - b) resultatet af en procedure i henhold til artikel 10, stk. 5, herunder, hvis det er relevant, igangsætning af en lovgivningsprocedure eller ændring af lovbestemmelser
 - c) at grænsehindringen ikke vil blive behandlet
 - d) begrundelsen for den holdning, der er vedtaget i henhold til litra a), b) eller c)
 - e) fristen for en eventuel domstolsprøvelse i henhold til national ret. Hvis der ikke er fastsat nogen frist i henhold til national ret, får initiativtageren seks måneder til at anmode om en fornyet behandling af afgørelsen.
2. Hvis grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed har besluttet at imødegå grænsehindringen ved hjælp af proceduren i artikel 10, stk. 5, skal grænsekoordinationspunktet eller den kompetente myndighed:
 - a) underrette nabomedlemsstatens grænsekoordinationspunkt
 - b) underrette initiativtageren om de vigtigste skridt i ændringen af den lovbestemmelse, herunder, hvis det er relevant, om den lovgivningsprocedure, der er indledt for at gå videre med en lovgivningsmæssig ændring, der fjerner grænsehindringen, eller den endelige afgørelse om at afvise proceduren.

Initiativtageren bør ligeledes underrettes, hvis de kompetente myndigheder i nabomedlemsstaten også har iværksat ændringen af en lovbestemmelse.

3. Hvis den pågældende medlemsstat og nabomedlemsstaten konkluderer, at de hver især er villige til at iværksætte deres egen lovgivningsprocedure eller en ændring i deres administrative bestemmelser eller praksis, skal de gøre dette i tæt samarbejde og i overensstemmelse med deres respektive institutionelle og retlige rammer. Denne koordinering kan omfatte tidsplanen for procedurerne og kan føre til, at der nedsættes et fælles udvalg med repræsentanter for grænsekoordinationspunkterne.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 12

Kommissionens koordineringsopgaver

Kommissionen varetager følgende koordineringsopgaver:

- a) samarbejde med grænsekoordinationspunkterne
- b) støtte til den styrkelse af den institutionelle kapacitet i medlemsstaterne, der er nødvendig for at gennemføre denne forordning effektivt
- c) fremme udvekslingen af erfaringer mellem medlemsstaterne og navnlig mellem grænsekoordinationspunkterne
- d) offentliggøre og ajourføre en liste over alle nationale og regionale grænsekoordinationspunkter
- e) oprette og føre et offentligt register over grænseoverskridende dossierer.

Artikel 13

Overvågning og rapportering

1. Senest den dd mm åååå [dvs. den 1. i den måned, der følger efter denne forordnings ikrafttrædelse + seks år, udfyldes af Publikationskontoret] underretter hver medlemsstat Kommissionen om oprettelsen af sit eller sine grænsekoordinationspunkter og om kontaktoplysningerne herom.
2. Senest den dd mm åååå [dvs. den 1. i den måned, der følger efter denne forordnings ikrafttrædelse + fem år, udfyldes af Publikationskontoret] foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 14

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand